

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/64/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1511010342                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.10.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Karabín            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1511010342.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému X. P. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2014 v Bratislave dovolanie obvineného X. P., podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Tomáša Baštica, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom ul. Miletičova 1, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. februára 2014 sp. zn. 3 To 149/2013 a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. P. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 21. mája 2013 sp. zn. 5 T 71/2011 bol obvinený X. P. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27. júna 2007 v čase asi o 11.20 hod. v Bratislave na Prokofievovej ul. na parkovisku pri základnej škole bol ako vodič kontrolovaný hliadkou PZ v osobnom motorovom vozidle BMW 525 tmavošedej farby, ečv.: O., so spolujazdcami V. O. a X. W., pričom nevedeli hodnoverne preukázať svoju totožnosť, pri vystupovaní z vozidla odhodil V. O. na zem skladačku s pervitínom, následne bol obvinený vyzvaný na otvorenie batožinového priestoru, čo dobrovoľne urobil, kde na ľavej strane bola vizuálne spozorovaná krátka ručná palná zbraň po domácky upravená, o ktorej sa obvinený vyjadril, že tam zbraň bola odkedy kúpil toto vozidlo, následne bol obmedzený na osobnej slobode, pričom obvinený nie je držiteľom zbrojného preukazu a podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa jedná o pištoľ zn. ČZ APP 661, výr. č. 11855 so zásobníkom, kal. 4,5 mm, so skrátenou hlavňou na dĺžku 45 mm, vývrtom hlavne v prednej časti na dĺžke 22 mm, zväčšený na priemer 7 mm a zásobník po domácky vyrobený; takto upravená zbraň je v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a stelive podľa § 2 ods. 1 písm. a) zbraňou kategórie A podľa § 4 ods. 2 písm. g), ktorú je podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona zakázané nadobudnúť do vlastníctva, držať alebo nosiť ak zákon neustanovuje inak.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 294 ods. 2, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1, s poukazom na § 41

ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 12. októbra 2007, sp. zn. OT 19/07, právoplatným 12. októbra 2007, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. okresný súd uložil obvinenému aj trest prepadnutia vecí, a to pištole značky ČZ APP 661, výrobného čísla 11855, so zásobníkom kal. 4,5 mm so skrátenou hlavňou na dĺžku 45 mm a zásobník vyrobený po domácky.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený X. P. odvolanie a Krajský súd v Bratislave o ňom rozhodol rozsudkom z 18. februára 2014 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o treste tak, že podľa § 294 ods. 2, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému X. P. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd, rovnako ako okresný súd, zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 12. októbra 2007 sp. zn. OT 19/2007 a ďalšie na tento výrok nadväzujúce výroky, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okrem toho krajský súd, rovnako ako okresný súd, uložil obvinenému aj trest prepadnutia vecí, vyššie označenej pištole s po domácky vyrobeným zásobníkom.

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený X. P. prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, videl obvinený v tom, že v rámci práva na obhajobu má obvinený právo požadovať od orgánov činných v trestnom konaní, aby boli vyjasnené všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech. K tomu dodal, že obvinený žiadal v konaní vypočuť svedkov Q. Z., ktorý bol majiteľom vozidla, Y. W., X. W., ďalej technika, ktorý vykonával fotodokumentáciu a príslušníkov Policajného zboru SR, ktorí vykonávali ohliadku bez jeho prítomnosti. Uvedení svedkovia však v konaní vypočutí neboli a zároveň vo veci neboli zaistené žiadne stopy pachové ani daktyloskopické, ktoré by preukazovali, že obvinený mal zbraň v ruke.

Podľa obvineného nebol preto v konaní preukázaný skutkový stav vecí a neboli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie. Súd sa nevyrovnal s tvrdeniami obvineného, tieto automaticky vyhlásili za vyvrátené, neberúc do úvahy zjavnú účelovosť výpovedí niektorých svedkov a mal na mysli svedkov Q. E. a J.J., ktorí mohli mať, podľa obvineného, zrejmy dôvod vypovedať tak ako vypovedali, z dôvodu prenesenia ich trestnej zodpovednosti na niekoho iného. Súd a ani orgány činné v trestnom konaní nevykonali všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie, aj keď zo zákona majú povinnosť objasňovať s rovnakou dôslednosťou okolnosti svedčiace v prospech ako aj v neprospech obvineného.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, obvinený bližšie nešpecifikoval, ktoré konkrétne dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ale vychádzajúc z predchádzajúcej časti dôvodov dovolania dotýkajúcich sa práva na obhajobu, i z toho, že podobnú námietku vzniesol aj v odvolacom konaní, zrejme mal na mysli nevykonanie vyššie uvedených dôkazov kontradiktórnym

spôsobom pred súdom a úkon ohliadky vozidla, v ktorom bola nájdená zbraň, bez jeho prítomnosti, o ktorý dôkaz sa súd opieral.

V ďalšej časti dovolania sa obvinený zaoberal dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Tento dovolací dôvod je podľa obvineného daný tým, že pre naplnenie skutkovej podstaty akéhokoľvek trestného činu je obligatórne, aby boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a aby boli naplnené súčasne, pričom mal na mysli subjektívnu stránku trestného činu, a to zavinenie, keď poukázal na § 15 ods. 1 písm. a/ a b/ Tr. zák. s tým, že trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. vyžaduje úmyselné zavinenie.

S poukazom na uvedené obvinený konštatoval, že súdy nesprávne vyhodnotili skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, tieto vyhodnotili logicky nesprávne a zrejme pod vplyvom trestnej minulosti obvineného sa nezaoberali dostatočne skutočnosťami, ktoré obvinený uvádzal na svoju obhajobu, pričom aj obhajobné tvrdenia nesprávne vyhodnotili vo vzájomnej súvislosti s vykonanými dôkazmi.

Podľa obvineného súd prvého stupňa, ako aj súd druhého stupňa, dospeli k odsúdeniu obvineného pre zločin vyžadujúci úmyselné zavinenie bez toho, aby bolo objektívne hodnoverným spôsobom preukázané, že obvinený mal vedomosť o tom, že v batožinovom priestore vozidla BMW ečv.: O. sa nachádza krátka ručná palná zbraň.

Obvinený ďalej zdôraznil, že pred súdmi neboli produkované dôkazy, ktoré by odôvodňovali prijať nepochybný záver o tom, že on o zbrani vedel. Z výpovedí svedkov, z listinných dôkazov a z prečítaných znaleckých posudkov možno ustáliť len, že sa inkriminovaná zbraň v predmetnom vozidle značky BMW nachádzala, ale nie tiež to, komu táto zbraň patrila, predovšetkým však nie, či obvinený o tejto zbrani vedel.

Dovolateľ vyčítal súdom, že pochybili, keď zo zisteného skutkového stavu veci, bez priamych či nepriamych dôkazov svedčiacich proti nemu, vyvodili jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Skutočnosť, že obvinený mal auto k dispozícii tri dni a parkoval s ním pred domom, ako aj skutočnosť, že pri ohliadke miesta činu sám otváral príslušníkom PZ batožinový priestor vozidla, nemôže byť podkladom pre jednoznačný záver o tom, že si obvinený zadovážil a držal strelnú zbraň bez príslušného povolenia. Aj okolnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok, ktorý sa mal stať 27. júna 2007, bolo obvinenému oznámené až 4. decembra 2009, to znamená po viac ako dvoch rokoch a obžaloba bola podaná až 4. mája 2011 nasvedčuje, podľa obvineného, bezpochyby prinajmenšom o rozpačitosti všetkých orgánov činných v trestnom konaní pri posudzovaní viny či nevinu obvineného.

Z hľadiska nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený argumentoval tým, že súdy pochybili aj pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vety prvej, podľa ktorého ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obvinený vyčítal súdom, že tak postupovali iba v prípade trestného rozkazu (zrejme mal na mysli rozsudok) Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 19/2007, ale nepostupovali v súlade so zákonom v prípade trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6 T 144/2012 za skutok, ktorý sa stal 3. septembra 2012, a ani v prípade rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT 3/2011 za skutok, ktorý sa stal 2. februára 2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený X. P. navrhoval, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona napadnutým rozhodnutím a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 294 ods. 2 Tr. zák. i v ustanoveniach § 8, § 15, § 17 a § 42 ods. 2 Tr. zák., ako aj v ustanoveniach § 2 ods. 10, § 2 ods. 12 Tr. por. v neprospech obvineného a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a taktiež aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V a aby

podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, a aby obvineného prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, keďže nie sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor poverený výkonom funkcie okresného prokurátora Bratislava V a vo vyjadrení uviedol, že skutkový stav bol vo veci spoľahlivo a jednoznačne zistený Okresným súdom Bratislava V a vychádzal z ucelenej rady priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré jednoznačne vyvrátili obranu obvineného ako účelovú, čo vyplývalo zo svedeckých výpovedí M. Q., P. O., M. E., H. W., E. W., P. B., Š. S. a L. B., ako aj znalca pplk. Ing. P. W..

Zároveň poukázal na to, že so skutočnosťami a dôvodmi, na ktorých založil obvinený svoje dovolanie, sa dostatočne vyrovnal Okresný súd Bratislava V už v priebehu vykonávania dokazovania a v odôvodnení rozsudku, ako aj Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku na jeho strane 8. Preto argumentáciu obvineného v dovolaní považuje len za opakovanie argumentov účelovej obhajoby obvineného produkovanej v priebehu konania pred súdom.

K námietkam obvineného o porušení práv na obhajobu prokurátor uviedol, že obvinený bol v konaní pred súdom zastupovaný obhajcom, ktorý vykonával všetky práva obhajoby, súd sa zákonným spôsobom vyrovnal aj s vykonávaním dokazovania na základe návrhov na doplnenie dokazovania oproti dôkazom navrhnutým v obžalobe.

Za nedôvodný a nezákonný považuje prokurátor aj návrh obvineného na zrušenie ním uvádzaných predchádzajúcich rozsudkov a trestných rozkazov v rámci ukladania súhrnného trestu, nakoľko takýto postup by bol v rozpore so zásadou ukladania súhrnného trestu a teóriou prerušenia súbehu trestných činov.

Z uvedených dôvodov považuje prokurátor dovolanie obvineného za nedôvodné, a preto ho navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného X. P. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Čo sa týka tohto dovolacieho dôvodu treba podotknúť, že ho nenapĺňa hociktoré porušenie tohto práva daného obvinenému v ustanoveniach § 34 Tr. por. alebo obhajcovi v ustanoveniach § 44 Tr. por., ale že by muselo ísť o zásadné porušenie tohto práva v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., aby sa ho mohol obvinený dovolávať svojim dovolaním. Dovolací súd však nezisťuje takéto zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného.

Je vecou prvostupňového a druhostupňového súdu, ktoré dôkazy budú považovať za postačujúce na preukázanie skutkového stavu. V danom prípade niektorým návrhom zo strany obvineného na doplnenie dokazovania, nad rámec obžalobného návrhu, prvostupňový súd vyhovel a niektorým nie, pričom v odvolaní obvinený namietal nevykonanie ním navrhovaných dôkazov, no krajský súd sa v napadnutom rozsudku dostatočne podrobne zaoberal tým, prečo tieto ďalšie dôkazy nie sú potrebné. Nevyhovenie niektorým návrhom obvineného na doplnenie dokazovania nemožno považovať za zásadné porušenie práva na obhajobu, lebo za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o tento uplatnený dovolací dôvod, najvyšší súd zisťuje, že obvinený neuvádza konkrétne procesné pochybenia, ku ktorým malo dôjsť pri vykonávaní dôkazov. Možno sa len domnievať z prvej časti odôvodnenia dovolania, v ktorej uvádza, že ohliadka motorového vozidla bola vykonaná bez jeho prítomnosti, že namieta tento úkon. V tomto smere však najvyšší súd nezisťuje žiadne pochybenie. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu, ktorú obvinený podpísal, je evidentné, ktoré osoby boli prítomné pri ohliadke, že tam bol aj obvinený a podľa vykonaného dokazovania a to aj vlastnej výpovede obvineného, on sám príslušníkom Policajného zboru SR, ktorí vykonávali ohliadku, otváral batožinový priestor. Uvádzaný dovolací dôvod preto nie je naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V predmetnom prípade sa v skutočnosti dovolanie obvineného X. P. vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku opiera o argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže spochybňuje úplnosť a správnosť skutkových zistení oboch súdov nižších stupňov.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v postavení ako dovolací súd nemá oprávnenie zaoberať sa, na podklade dovolania obvineného, otázkou správnosti zisteného skutku ustáleného súdmi prvého a druhého stupňa. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v jeho vete za bodkočiarkou to výslovne nepripúšťa.

Skutkové závery robí súd po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Dovolací súd nemôže súdom nižšieho stupňa prikazovať, ako majú hodnotiť dôkazy. Z dovolania je pritom zrejmé, že obvinený vlastne namieta skutkové závery okresného súdu, s ktorými sa stotožnil krajský súd, pričom z dovolania je zrejmé, že obvinený tak postupuje na základe úplne iného hodnotenia dôkazov než súdy nižších stupňov, keď uvádza, že súdy vyhodnotili dôkazy nelogicky a vychádzali z pochybných usvedčujúcich dôkazov svedkov, ktorí mohli mať dôvod vypovedať tak, ako vypovedali, preto, aby preniesli svoju trestnú zodpovednosť na niekoho iného.

V skutkovej vete prvostupňového rozsudku je vyjadrená aj subjektívna stránka daného trestného činu, teda zavinenie obvineného, a to v tej časti, kde je uvedené, že o zbrani sa vyjadril obvinený tak, že sa nachádzala v batožinovom priestore vozidla už v čase kúpy vozidla. Vedel teda, že vo vozidle, ktoré mal v držbe, je zbraň a zároveň si bol vedomý toho, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, čo je tiež vyjadrené v skutkovej vete, teda obvinený nemohol držať žiadnu zbraň a v danom prípade išlo aj o zakázanú zbraň, ktorú vôbec nemohol mať v držbe, čo je tiež v skutkovej vete vyjadrené.

Krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal aj otázkou prechovávania zbrane a jej držby, pričom prechovávaním je i prevoz zbrane a to, že ju mal obvinený vo svojej moci, keď vozidlo mal v držbe tri dni. Preto posúdenie daného skutku ako zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne a zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil porušenie ani iného hmotnoprávneho ustanovenia, pokiaľ išlo o obvineným namietanú otázku ukladania súhrnného trestu. Skutok spáchaný 2. februára 2011, kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za ktorý bol obvinený X. P. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT 3/2011 a ani skutok, ktorý sa stal 3. septembra 2012, kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a

psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol obvinený X. P. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, nie sú v reálnom súbehu so skutkom z 27. júna 2007, ktorý je predmetom teraz posudzovanej veci a ani so skutkom, ktorý sa stal 17. júla 2007, kvalifikovaným ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol obvinený X. P. uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 19/2007. Išlo už o recidívu. S touto otázkou sa náležite vyrovnal Krajský súd v Bratislave na str. 9 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Preto správne uložil súhrnný trest len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 12. októbra 2007 sp. zn. OT 19/2007, ktorého výrok o treste a na tento výrok obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, zrušil.

Keďže dovolacie dôvody, o ktoré obvinený X. P. oprel svoje dovolanie, neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.